

ה"ט 64047/07/21 - יפית ויטמן נגד נוראל דויד טריגוביץ, פדרו מריו ביקיאל

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 64047-07-21 ויטמן נ' טריגוביץ ואח'
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופט מוחמד עלי
מבקשת	יפית ויטמן
נגד	
משיבים	1. נוראל דויד טריגוביץ 2. פדרו מריו ביקיאל

החלטה

לפניי בקשת המבקשת למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: **החוק**).

רקע

1. המבקשת והמשיבים מתגוררים בדירות בבית משותף המצוי בנהריה. המשיבים משמשים כחברים בוועד הבית שמנהל את ענייני השוטפים של הבית המשותף. בין הצדדים מחלוקת שנמשכת תקופה, זאת על רקע טענות דיירי הבית לגבי התנהלות המבקשת ובני משפחתה, שכוללים לטענתם הטרדות חוזרות ונשנות, מעשי ונדליזם ופגיעה ברכוש המשותף. בזיקה לכך פנו דיירי הבית לחברת עמיגור בדרישה לפנות את המבקשת ומשפחתה מהדירה, שכן היא מתגוררת בדירה מכח זכאותה לדיור ציבורי. לטענת המשיבים עמיגור ומשרד השיכון החליטו לנקוט בהליכים לפינוי המבקשת מהדירה.

2. בקשת המבקשת הוגשה עוד ביום 29.7.2021 והובאה בפני שופטת תורנית. בו ביום ניתן צו במעמד צד אחד ודיון במעמד הצדדים נקבע ליום 5.8.2021. במועד זה לא התקיים דיון, שכן יום לפני הדיון הגישו המשיבים תגובה מפורטת אליה צורפו תצהירים וכן תיעוד רב שכולל קבצי שמע ותמונה והמבקשת ביקשה להיערך בהתאם. הדיון אפוא נדחה ודיון בבקשה התקיים ביום 11.8.2021 ובו העידה המבקשת ומשיב 1 (להלן: **המשיב**) וכן עד מטעמו - מר ינון בוקובזה.

דיון והכרעה

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה וכן בראיות שהצדדים הציגו, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להידחות.

הגעתי אף למסקנה כי בנסיבותיו של מקרה חריג זה יש לחייב את המבקשת בהוצאות לטובת המשיבים ואוצר המדינה.

4. בבקשה טוענת המבקשת כי היא וילדיה סובלים ממסכת התעללות מצד המשיבים, ואלה אף מפנים כלפיה וכלפי הבת שלה אמירות מיניות, מטרידים אותן מינית, והמשיב 1 אף "שולח ידיים במעלית ומנסה לגעת בבתי". כן נטען כי המשיבים בולשים אחרי המבקשת ובני משפחתה, מטרידים אותם ומצלמים אותם 24 שעות. המבקשת ציינת בבקשת כי היא חוששת מפני המשיבים והיא ובתה מבקשות "בדחיפות" צו למניעת הטרדה שמופנה כלפי המשיבים. במהלך הדיון טענה המבקשת כי היא סובלת מהמשיב 1 בעיקר. המשיבים טוענים מנגד כי בקשת המבקשת היא בקשה כוזבת, שקרית, טורדנית וקנטרנית שאין לה קשר למציאות. לדבריהם המדובר בעלילת שווא שמבקשת מנסה לטוות.

5. לא זו בלבד שהמבקשת לא הצליחה לשכנע כי אכן המשיבים התנהגו כלפיה וכלפי בתה באופן אותו היא תיארה, ההתרשמות מהראיות שהונחו לפניי מלמדת כי המדובר בטענות סרק. לטענות המבקשת אין כל אחיזה, והעלאתן נועדה לפגוע במשיבים בשל הפעולות שהם נוקטים כדי לגרום לפינוי המבקשת מהדירה. בנקודה זו יודגש כי בין הצדדים מתנהל מאבק סביב מגורי המבקשת ובני משפחתה בדירה; ברי כי החלטה זו לא מתייחסת למחלוקת זו; ואין לשמוע מההחלטה דבר לגבי סכסוך זה, שכן ההחלטה מכנסת את עצמה לדיון לגדרי הבקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

6. טענותיה של המבקשת הן טענות כלליות ביותר, לוקות בחוסר פירוט קיצוני שמעיב על מהימנותן ועל האפשרות לקבלן כאמינות. לא רק שהבקשה בכתב לקתה בכללית וחוסר פירוט, גם לאחר הדיון בו נחקרה המבקשת והמשיב, לא ניתן לחלץ אילו אמירות מיניות נאמרו לה ולבתה, באיזה הזדמנויות ובאלו מועדים; כך גם לא ניתן היה לדעת באיזה נסיבות ובאלו מועדים המשיב "שלח ידיים" כטענתה. אף בחקירת המשיב לא יכלה המבקשת להטיח בו ולו מקרה קונקרטי אחד, שניתן להורידו מתוך עננת הטענות לפגיעה מינית שהמבקשת הפריחה ללא ביסוס. ודוק, לא התרשמתי מקיום קשיים אצל המבקשת שמגבילים את יכולתה לבטא את עצמה כדבעי. ההיפך הוא הנכון. הדבר ניכר מעדותה של המבקשת ואף מהתנהלותה במהלך הדיון. כך גם מעיד התיעוד שצורף לתגובת המשיבים אליו אתייחס בהמשך.

7. תהום פעורה בין החומרה המגולמת בטענות המבקשת, במיוחד הטענות להטרדה מינית, לבין דלות הראיות שהמבקשת שהניחה לתמיכה בטענותיה. המבקשת טענה כלפי המשיבים טענות חמורות של הטרדה מינית כלפיה וכלפי בתה ב ה- 18, שכללו התבטאויות בעלות אופי מיני ואף "שליחת ידיים" לעברן. לנוכח טענות אלו היה ניתן לצפות כי יונחו ראיות ולו קלושות כדי לתמוך בטענות. אולם הראיות המונחות לפניי רחוקות מלאשש טענות אלו. בין היתר, לא נמצא הסבר מניח את הדעת מדוע המבקשת לא העידה את בתה (כיום כבת 18.5 שנים), ובעניין זה ידוע הכלל כי אי הבאת עד לעדות, מקימה חזקה לטובת הצד שלא זימן את העד, כי לו העיד העד, היה מעיד לחובתו.

מעבר למחדל ראייתי זה, לא ניתן להלום מצב בו המבקשת ובתה חשופות להטרדות מיניות, לטענת המבקשת, משך כשנתיים, מבלי שתציג ראיה על כך שהיא נקטה פעולה כלשהי לנוכח מצב דברים זה. בחקירתה בבית המשפט נשאלה המבקשת אם פנתה למשטרה וציינה כי היא פנתה למשטרה (עמ' 3, ש' 39), אך לא הציגה ראיה כלשהי לכך שהיא הגישה תלונה נגד המשיב. גם תשובתה של המבקשת כי המשטרה לא מטפלת בעניין משום שהמשיב "עובד עם

המשטרה" לא מוסיפה מהימנות לדבריה. וככלל, צבר הראיות ו"יחסי הכוחות" בין המבקשת למשיב, רחוקים מלהלום את התיאור שהמבקשת מתארת.

8. ככלל, ההתרשמות מהמבקשת ומהשיב מלמדת כי המבקשת ובני משפחתה מפעילים אלימות מילולית ופיזית כלפי המשיב, בשל היותו חוד החנית במאבק הדיירים לסילוק המבקשת מהדירה, בשל שורה של מעשים שמיוחסים לה ולבני משפחתה, שכוללים הטרדות חוזרות ונושנות ומעשי ונדליזם והשחתת רכוש המבנה (ובעניין זה אמנע מלקבוע מסמרות בהליך זה משאין הדבר נדרש; אך אפנה לשורת הסרטונים והתמונות שמתעדים מעשים שונים של ונדליזם שמיוחסים למבקשת ולבני משפחתה ובכלל זה השחתת רכוש).

9. המשיב פירט בתצהירו שורה של תקריות בהן היה חשוף להתנהגות אלימה - מילולית ואף פיזית - מצד המבקשת ובני משפחתה. חלק מתקריות אלו מתועדות בקבצים שקובצו לתוך התקן שהוגש לבית המשפט וסומן מש/2. הראיות שהונחו לפניי כוללות אפוא יכולת להתרשם באופן בלתי אמצעית מהתנהלות המבקשת ובני משפחתה (לרבות בתה שנטען כי הוא נכה בשיעור של 100%). התרשמותי עומדת בסתירה גמורה למצג שהמבקשת מנסה לצייר בבקשתה ובעדותה ומפריכה את גרסתה. לא רק שראיות אלו לא תומכות בטענות המבקשת, אלא שהסברי המבקשת לגבי חלק מהדברים שנצפים בבירור בקלטות - מעוררים קושי רב מאד לקבל את גרסתה (ראו למשל עמ' 4 ש' 21 ואילך) ומוסיפים עוד נדבך של קושי שנדבק להתנהלות המבקשת.

10. התקרית האלימה האחרונה הייתה ביום 7.6.2021, עת התקיימה אסיפת דיירים בלובי של הבניין בהשתתפות נציג עמיגור ובנוכחות המבקשת, זאת על רקע טענות הדיירים להתנהלות המבקשת ובני משפחתה. עיינתי בתיעוד המוסרט מאותה פגישה וכן בתיעוד השמע (בקובץ נפרד - קובץ שתויג asifa), ולא יכולה להיות פרשנות אחרת למה שנצפה ונשמע שם. בתיעוד המצולם ניתן לראות ויכוח ער ולאחר מכן נראה המשיב מותקף על ידי אדם (מעדות המשיב והעד מטעמו ניתן להבין כי המדובר בבנה של המבקשת). בתיעוד השמע ניתן לשמוע קללות קשות ואיומים. מתצהיר המשיב עולה כי מי שנשמע בהקלטה הם המבקשת ובנה. מעדות העד בוקובזה עולה כי גם בתה של המבקשת, השתתפה בתקיפת המשיב.

11. מלבד התיעוד האמור, קיים תיעוד נוסף מיום 9.12.2018 שעל פי עדות המשיב (שמקובלת עליי) ניתן לשמע בו את אחד מילדיה של המבקשת מקלל ומאיים עליו. כמו כן קיים תיעוד מיום 3.2.2019 בו נשמעת המבקשת מאיימת על המשיב. בתיעוד שמע מיום 1.4.2019 (כך עולה מעדות המשיב), אדם שהיה בלוויית המבקשת פגש את המשיב, פנה אליו ואמר לו כי "אם אתה נוגע בה או בבן שלה, שאני שובר אותך...אני אשבור אותך, אתה לא תגיע להם מילה אחת" (קובץ שמכונה SHE_LO_TIGA). חרף הכחשת המבקשת כי אין לה קשר לדובר, מקובלת עליי עדות המשיב כי אותו אדם התלווה למבקשת, וקול שנשמע בתיעוד מאשר את גרסת המשיב.

12. זאת ועוד, בחלק מהסרטונים שמצויים בתיעוד שהוגש, רואים את המבקשת ובני משפחתה יורקים, עושים מעשים מגונים קשים וגסים, ומצביעים באצבע משולשת, כשהם מפנים את התנועות לעבר מצלמות אבטחה המתוקנות ליד המעלית במבואה של המבנה. זאת שלא לדבר על זוטות כגון מקרים בהם נראים מעשנים בעודם נכנסים למעלית. חמור מזאת, ביותר מסרטון אחד רואים את אחד מבני המשפחה מנופף באקדח צעצוע ועושה תנועות באקט איומים

ברור.

13. התמונה שהמבקשת מנסה לצייר רחוקה מרחק שמיים מארץ מהתמונה העובדתית לאשורה. מסקנה זו תואמת גם את התרשמותי מעדותה של המבקשת אלא מול עדותו של המשיב. בעוד שגרסתה של המבקשת הייתה כללית ביותר, נעדרת פירוט ולא נתמכת בשום ראיה; גרסת המשיבים הייתה סדורה, גדושה בפרטים, וחשוב מכך - נתמכת בתיעוד שחלקו מצוי בהקלטות שמע ותמונה. צבר הראיות שהציגו המשיבים לא מותיר מקום לספק: יש לבכר את גרסת המשיב על פני גרסת המבקשת, ומכאן שאין מנוס מהמסקנה שיש לדחות את טענת המבקשת כי היא ובתה הוטרדו. כמו כן, לא ראיתי פסול בכך שבשטחים הציבוריים של המבנה הותקנו מצלמות והמבקשת גם לא הניחה טיעון משכנע מדוע יש בכך כדי לפגוע בזכויותיה.

14. המסקנה אפוא שיש לדחות את הבקשה. יתרה מכך, עולה כי בקשת המבקשת מונעת מניסיון לפגוע במשיבים בשל המאבק שהם מנהלים לשם סילוקה מהדירה על רקע טענות להטרדות, התנהגות לא הולמת ופגיעת ברכוש הבניין (נושא שחורג מהנושאים שיש להידרש אליהם בהליך זה). מכאן, שלא ניתן לחמוק מהמסקנה כי לידתו של הליך זה בחוסר תום לב לה ואין המדובר אלא בהליך סרק קנטרני. בשולי הדברים יצוין כי לאור התמונה הראייתית הברורה, אינני רואה להידרש להשלכות הכרעת הדין שהוגשה כחלק מן הראיות (מש/2), שניתנה נגד המבקשת ולפיה היא הורשעה בעבירות מרמה.

15. סע' 9 לחוק קובע כלהלן:

**"דחה בית משפט בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת וקבע כי היא קנטרנית, רשאי הוא להטיל על מי שביקש את הצו את אלה או חלק מהם:
(1) הוצאות לטובת המדינה ולטובת צד שנפגע, בשיעור שימצא לנכון;
(2) פיצוי נאות למי שנפגע מהגשת הבקשה.**

16. פסיקת הוצאות בהליכים מסוג זה היא צעד חריג, אין לעשות בו שימוש שבשגרה ויש להועידו למקרים המתאימים, זאת משום אופיו ומהותו של ההליך, שנועד ליצור מנגנון נגיש, יעיל וללא עלות לקבלת סעד למניעת הטרדה מאיימת. מכאן שיש להישמר מהרתעת הציבור מפני השימוש בהליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. ברם, לא ניתן לדלג על התנהלות המבקשת, ולא ניתן להישאר אדיש כלפי טענותיה החמורות כלפי המשיבים אשר קרסו, ולנזק הרב שעלול היה להיגרם למשיבים. מכאן שלא ניתן להותיר את קביעותי ללא פסיקת הוצאות. לעמדת, המדבר במקרה מובהק בו יש לחייב את המבקשת בהוצאות הן למשיבים והן לאוצר המדינה (השוו: ע"א 66140-12-20 פולק נ' שמילוביץ (פורסם בנבו, 4.2.2021), ולא נעלמה מעיני העובדה כי המבקשת מיוצגת על ידי הלשכה לסיוע משפטי. עובדה זו תילקח בחשבון לעניין שיעור ההוצאות.

17. אשר על כן, אני מחליט לדחות את הבקשה. אני מחייב את המבקשת לשלם למשיבים הוצאות בסך כולל של 2,000 ₪ וכן מחייב אותה לשלם לאוצר המדינה סך של 1,000 ₪. הסכומים ישולמו תוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן

עמוד 4

יישאו הפרשי הצמדה וריבית החל ממועד מתן ההחלטה ועד התשלום בפועל.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים וכן למרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"א, 11 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.